

Voorstel aan de Minister van Buitenlandse Zaken de heer J.J. van Aartsen voor een Nederlandse verklaring bij het VN-Verdrag inzake de bestrijding van terroristische bomaanslagen

CM99-028

Utrecht, 18 mei 1999

Geachte heer Van Aartsen

De Permanente Commissie heeft er kennis van genomen dat de regering voornemens is het VN-Verdrag inzake de bestrijding van terroristische bomaanslagen (New York 12 december 1997, Trb. 1998, nr. 84) ter goedkeuring aan de Staten-Generaal over te leggen. Hoewel de Permanente Commissie de noodzaak van het treffen van maatregelen tegen dergelijke internationale misdrijven onderkent, is zij zich er scherp van bewust dat verdachten van bomaanslagen, na te zijn uitgeleverd, een verhoogd risico lopen op schending van hun fundamentele rechten. Het bijgaande voorstel met betrekking tot een door Nederland af te leggen verklaring bij het Verdrag strekt er dan ook toe aan Verdragspartijen duidelijk te maken dat Nederland onder geen beding bereid is mee te werken aan overlevering als deze mogelijkerwijze bijdraagt tot schending van fundamentele mensenrechten.

In de hoop dat u het afleggen van deze verklaring in welwillende overweging zult nemen,

tekent, namens de Permanente Commissie,
met de meeste hoogachting,

Dr. H.G. van der Wilt

Bijlage: - Tekst en toelichting Nederlandse verklaring bij VN-Verdrag inzake de bestrijding van terroristische bomaanslagen

cc: - Minister van Justitie
- Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken
- mw. mr. drs. S. Terstal (afd. DJZ/VE)

Voorstel voor een Nederlandse verklaring bij het VN-Verdrag inzake de bestrijding van terroristische bomaanslagen (New York, 12 december 1997, Trb. 1998, nr. 84.)

"Het Koninkrijk der Nederlanden verklaart hierbij niet tot overlevering over te gaan, indien de overlevering van de voortvluchtige verdachte naar het oordeel van het Koninkrijk een schending van haar verplichtingen ingevolge internationale overeenkomsten met zich kan brengen".

Toelichting:

Het voorstel beoogt te verhinderen dat Nederland, door uit te leveren, meewerkt aan - en deswege internationaal aansprakelijk is voor - schending van fundamentele rechten van de mens. De eerbiediging van verdragen inzake de rechten van de mens behoort immers tot de internationale verplichtingen waaraan Nederland is gebonden.

Tot de fundamentele rechten van de mens kunnen gerekend worden: het recht om niet te worden onderworpen aan foltering, onmenselijke of vernederende bejegening of bestraffing, aan discriminatie, willekeurige executie of arrestatie, aan willekeurige onteigening of aan strafrechtelijke procedures die niet in overeenstemming zijn met algemeen aanvaarde beginselen inzake een eerlijk proces.

Het onderhavige verdrag bevat wel een aantal waarborgen tegen schending van mensenrechten, maar die zijn, naar het oordeel van de Permanente Commissie, niet geheel toereikend. Met name de reikwijdte van de zogenaamde discriminatieclausule (art. 12 Verdrag) is beperkt, nu een koppeling is aangebracht met (discriminatie op grond van) politieke gezindheid etc. Denkbaar is dat iemand niet (primair) uit politieke motieven een bomaanslag pleegt en deswege ook niet vanwege zijn politieke overtuiging vervolgd zal worden, maar toch een reëel gevaar loopt - mede in verband met de ernst van het feit en de daaruit voortvloeiende algehele verontwaardiging - in de verzoekende Staat unfair bejegend te worden of te worden onderworpen aan een strafproces dat niet voldoet aan de Nederlandse maatstaven inzake een behoorlijke strafrechtspleging. Art. 12 biedt dan geen soelaas.

De voorgestelde verklaring impliceert dat Nederland, bij wijze van alternatieve verplichting, een strafvervolgning van de verdachte in Nederland in overweging zal dienen te nemen. De in het verdrag verankerde *aut dedere, aut judicare*-constructie (art.6, lid 4 en art. 7, lid 2) verplicht hiertoe.

De formulering van de verklaring is ontleend aan diverse internationale rechtshulpinstrumenten, waar Nederland partij bij is (vgl. Uitleveringsverdrag tussen Nederland en Hongkong, Hongkong, 2 november 1992, Trb. 1992, 198, art. 7 sub c en Europees Verdrag inzake de internationale geldigheid van strafvonnis, Den Haag, 28 mei 1970, Trb. 1971, 137, art. 6 sub d).